

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 467

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Hotărârea nr. 1 din 9 iulie 2012 privind constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României	2-3
Decizia nr. 329 din 10 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278 ¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală	4-6
Decizia nr. 437 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. f ²) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
134. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea cantităților de motorină aferente trimestrului I al anului 2012, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare	8

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRÂREA Nr. 1**

din 9 iulie 2012

**privind constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul
în exercitarea funcției de Președinte al României**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României, formulată, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, de președintele Senatului, domnul George-Crin Laurențiu Antonescu, care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din data de 6 iulie 2012, în care a fost adoptată hotărârea de suspendare din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu.

La dosar a fost depusă de Sorin Grațianu o „acțiune în constatare” pentru ca, prin hotărârea ce o va pronunța, Curtea „să oblige cele două Camere ale Parlamentului să reia procedura votului viciat grav în ședința din 6 iulie 2012, când s-a decis o nouă suspendare nelegală a Președintelui României”. Cu privire la această cerere, Curtea reține că în cadrul procedurii de constatare a împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României potrivit art. 146 lit. g) din Constituție nu se pot formula cereri sau contestații. Așadar, Curtea constată că cererea depusă la dosar este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu Adresa nr. 33HP din 6 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.699 la 6 iulie 2012, președintele Senatului, domnul George-Crin Laurențiu Antonescu, care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din data de 6 iulie 2012, a comunicat Curții Constituționale faptul că în acea ședință s-a hotărât suspendarea din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu, în care sens Parlamentul României a adoptat Hotărârea nr. 33/2012 privind suspendarea din funcție a Președintelui României. Suspendarea s-a hotărât în temeiul dispozițiilor art. 95 din Constituție și ale art. 66 și 67 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Având în vedere hotărârea Parlamentului, președintele Senatului solicită Curții Constituționale să constate existența

împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.

La cerere au fost anexate următoarele documente: Hotărârea Parlamentului României nr. 33/2012 privind suspendarea din funcție a Președintelui României; procesul-verbal întocmit de birourile permanente ale celor două Camere prin care s-a constatat rezultatul votului; scrisoarea prin care Președintele României a fost invitat să participe la ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din data de 6 iulie 2012.

La solicitarea Curții Constituționale au fost transmise, prin Adresa nr. 1/1.070/VZ din 9 iulie 2012: stenograma ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din data de 6 iulie 2012; scrisoarea prin care Președintele României a fost invitat să participe la ședința comună a Camerei Deputaților și a Senatului din data de 5 iulie 2012.

CURTEA,

având în vedere prevederile art. 146 lit. g) din Constituție, precum și ale art. 44 și 45 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, este competentă să constate existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.

Propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României, formulată, în temeiul art. 95 din Constituția României, de 154 de deputați și senatori, a fost prezentată în ședința comună a Camerei Deputaților și a Senatului la data de 5 iulie 2012. Astfel, cum rezultă din stenograma acestei ședințe, președintele care a condus ședința a consultat deputații și senatorii în legătură cu necesitatea constituirii unei comisii de anchetă, în temeiul art. 67 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Supunându-se la vot, această propunere de constituire a unei comisii comune de anchetă a fost respinsă cu 216 voturi împotriva și 19 abțineri.

Prin Adresa nr. 1/1.023/VZ din 5 iulie 2012, cele două Camere ale Parlamentului României au înaintat Curții Constituționale propunerea de suspendare din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu, în vederea emiterii avizului consultativ.

Adresa a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.617 din 5 iulie 2012, formând obiectul Dosarului nr. 1.200H/2012. Cele două Camere ale Parlamentului au solicitat Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. h) din Constituție și ale art. 42 și 43 din Legea nr. 47/1992, să dea aviz consultativ cu privire la propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României.

Luând în dezbatere propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României, Curtea Constituțională a dat Avizul consultativ nr. 1 din 6 iulie 2012.

În conformitate cu dispozițiile art. 43 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Avizul consultativ nr. 1 din 6 iulie 2012 a fost comunicat Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, cu Adresa nr. 4.690 din 6 iulie 2012, iar, potrivit stenogramei ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din 6 iulie 2012 și Adresei nr. 1/1.070/VZ din 9 iulie 2012, a fost difuzat, de îndată, membrilor birourilor permanente, liderilor grupurilor parlamentare și celorlalți parlamentari. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 6 iulie 2012.

În temeiul dispozițiilor art. 95 din Constituție și ale art. 66 și 67 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, domnul Traian Băsescu, inițiată de 154 de deputați și senatori a fost prezentată în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din 5 iulie 2012. Președintelui României i s-a adus la cunoștință de către președinții celor două Camere ale Parlamentului depunerea propunerii de suspendare din funcție prin scrisoarea transmisă la data de 4 iulie 2012, prin care a fost înștiințat asupra datei ședinței comune a celor două Camere din 5 iulie 2012, ora 10,00 pe a cărei ordine de zi a fost înscrisă cererea de suspendare.

Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, domnul Traian Băsescu, a fost dezbătută în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din data de 6 iulie 2012. Prin Adresa nr. 1/1.035/VZ din 6 iulie 2012, în conformitate cu prevederile art. 95 din Constituția României, domnul Traian Băsescu a fost invitat să participe la dezbateri.

Dând curs acestor două invitații, Președintele României a participat la ședințele celor două Camere ale Parlamentului din 5 și 6 iulie 2012, dând explicațiile necesare cu privire la faptele ce i se impută.

Prin Hotărârea nr. 33/2012 privind suspendarea din funcție a Președintelui României, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 6 iulie 2012, s-a hotărât:

„Art. 1. — Domnul Traian Băsescu se suspendă din funcția de Președinte al României.

Art. 2. — Hotărârea se comunică Curții Constituționale pentru a constata existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.”

Proiectul de hotărâre privind suspendarea domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României a fost supus votului secret, exprimat prin bile.

Din procesul-verbal referitor la rezultatul votului asupra proiectului de hotărâre privind suspendarea din funcție a Președintelui României, încheiat la data de 6 iulie 2012, rezultă următoarele:

- numărul total al deputaților și senatorilor: 432
- numărul deputaților și senatorilor prezenți: 374
- numărul total de voturi exprimate: 372
- numărul de voturi anulate: 2
- numărul total de voturi valabil exprimate: 370, din care:
 - voturi pentru adoptarea proiectului de hotărâre: 256
 - voturi contra proiectului de hotărâre: 114

În conformitate cu prevederile art. 95 alin. (1) din Constituția României, propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor, ceea ce înseamnă minimum 217 voturi.

Ca urmare a faptului că, din totalul de 432 de deputați și senatori, și-au exprimat votul valabil 370, din care 256 au votat pentru, iar contra 114, ceea ce reprezintă majoritatea voturilor deputaților și senatorilor cerută de Constituție, Proiectul de hotărâre privind suspendarea din funcție a domnului Traian Băsescu, președintele României, a fost adoptat.

Procesul-verbal din 6 iulie 2012 este semnat de membrii birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului.

Având în vedere dispozițiile art. 146 lit. h) și g) și ale art. 98 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 11 alin. (1) lit. B.b), art. 44 și 45 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

1. Constată că procedura privind suspendarea din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu a fost respectată.

2. Constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.

3. Constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) din Constituție, interimatul funcției de Președinte al României se asigură de președintele Senatului, domnul George-Crin Laurențiu Antonescu.

Hotărârea este definitivă și general obligatorie.

Prezenta hotărâre se comunică Parlamentului și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbateri au avut loc la data de 9 iulie 2012 și la ea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 329

din 10 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală excepție ridicată de Aurelian Vidroiu în Dosarul nr. 21.669/280/2010 al Judecătoriei Pitești — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 533D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 21.669/280/2010, **Judecătoria Pitești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Aurelian Vidroiu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimitere în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât procedura plângerii adresate procurorului ierarhic superior este inutilă, semnificând pierdere de timp și de bani, în condițiile în care, potrivit principiului controlului ierarhic, orice soluție a procurorului este verificată de șeful său ierarhic, verificare ce se materializează în practică într-o rezoluție pusă pe actul de soluționare, precum și prin semnarea adresei de comunicare a soluției respective. Pe de altă parte, art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală face vorbire de „comunicarea de către procuror a modului de rezolvare”, și nu de către procurorul ierarhic superior, lăsând, astfel, posibilitatea soluționării plângerii chiar de către procurorul de caz. Consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală intră în contradicție cu art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind

organizarea judiciară, republicată, care consacră principiul controlului ierarhic. Mai arată că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală aduc atingere și dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală, deoarece soluția pronunțată de judecător în procedura reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală nu este supusă niciunei căi de atac.

Judecătoria Pitești — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 125/2011, nr. 242/2011 și nr. 1131/2011, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 278 alin. 1 și 2, cu modificările aduse prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003: „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.*

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.”;

— Art. 278¹ alin. 1 și 10, cu modificările aduse alineatului 10 prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010: „După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

[...] Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 278 și ale art. 278¹ din Codul de procedură penală au fost supuse în numeroase rânduri controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare, Curtea statuând, în mod constant, că textele de lege criticate nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ci dau expresie acestor garanții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 840 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 29 octombrie 2007, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală, privind plângerea împotriva actelor procurorului, constituie norme de procedură prin care legiuitorul, în temeiul competenței sale constituționale, stabilită de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și dând expresie principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, în conformitate cu art. 132 alin. (1) din Constituție, a creat posibilitatea ca eventualele măsuri eronate luate de procuror să fie îndreptate de către procurorul ierarhic superior celui care a emis actul atacat. Contrar susținerilor autorului excepției, nu se aduce astfel atingere liberului acces la justiție, câtă vreme legiuitorul a asigurat posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanțele judecătorești.

De asemenea, prin Decizia nr. 250 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală reprezintă concretizarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil. Astfel, faptul că legiuitorul a prevăzut că pot fi atacate la instanța de judecată toate categoriile de acte ale procurorului prin care nu s-a dispus trimiterea în judecată (rezoluția de neîncepere a urmăririi penale sau ordonanța ori, după caz, rezoluția de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale) reprezintă tocmai o garanție a dreptului părților la un proces echitabil, prin instituirea acestei

modalități de verificare de către instanța de judecată a activității procurorului și a soluțiilor acestuia.

În același sens sunt și Decizia nr. 751 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, și Decizia nr. 1.132 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008. În cadrul acestei jurisprudențe, Curtea a mai reținut că în procedura plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces. Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimiteră în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

Totodată, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală și prevederile art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

În fine, prin Decizia nr. 1.131 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, reținând că acestea nu aduc nicio atingere accesului liber la justiție, dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil, întrucât, potrivit art. 129 din Constituție, „împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Prin urmare, constituie atributul exclusiv al legiuitorului reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Ținând seama de natura cauzelor reglementate prin dispozițiile de lege atacate, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimiteră în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 și 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurelian Vidroiu în Dosarul nr. 21.669/280/2010 al Judecătorei Pitești — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 437

din 3 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. f²) din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. f²) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 128/62/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.474D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 128/62/2010, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. f²) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textul de lege criticat prevede obligativitatea inserării în actul constitutiv al unei societăți comerciale pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni a restricțiilor referitoare la transferul de acțiuni. Neconstituționalitatea acestui text de lege constă în aceea că, deși prevede posibilitatea unor restrângeri ale exercițiului de proprietate, nu le și enumeră, astfel că se ajunge la încălcarea prevederilor art. 44 din Constituție. Textul de lege criticat încalcă și principiul constituțional al libertății de asociere, deoarece nu i se mai oferă posibilitatea de a părăsi asocierea din care respectiva persoană face parte. Totodată, textul criticat creează posibilitatea exercitării în mod abuziv de către majoritatea acționarilor a drepturilor derivate din dreptul de proprietate asupra acțiunilor, restrângând prin votul majorității prerogativa dispoziției acționarilor minoritari de a-și valorifica acțiunile la cel mai bun preț. În final, arată că textul de lege criticat contravine și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, deoarece contravine unui cadru favorabil concentrărilor de capital, deținătorii de resurse financiare fiind inhibați în a participa la constituirea unor societăți pe acțiuni.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin regulilor fundamentale potrivit cărora statul are obligația de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, ci dau expresie acestora.

Scopul restricțiilor cu privire la transferul de acțiuni este ocrotirea patrimoniului societăților comerciale, indiferent de forma lor de organizare, împotriva oricăror fapte nelegale. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 40 și art. 57, arată că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8 lit. f²) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Textul a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată. Legea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni va cuprinde:* (...)

f²) orice restricție cu privire la transferul de acțiuni;”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale

art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 40 referitor la dreptul de asociere, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților și art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 40 referitoare la dreptul de asociere, Curtea reține că în jurisprudența sa constantă a statuat că principiul libertății de asociere nu are în vedere constituirea de „asociații” care au ca obiect desfășurarea de activități cu scop patrimonial, ceea ce legea califică drept societăți comerciale, ci, așa cum rezultă din formula redacțională a textului, se referă la constituirea unor subiecte colective de o altă natură juridică și cu altă finalitate, cum sunt asociațiile fără scop patrimonial, partidele politice sau sindicatele. Sub acest aspect, prin sintagma „[...] și în alte forme de asociere” legiuitorul constituțional a avut în vedere entități colective cu naturi juridice și finalități similare celor menționate, iar nu societăți comerciale (Decizia nr. 1.424 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2012).

În ceea ce privește critica întemeiată pe prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că formula redacțională a textului legal dedus controlului nu oferă temei unei atare critici, întrucât nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, textul urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a ordonanței modificatoare.

În continuare, Curtea constată că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 31/1990 prevăd elementele esențiale, obligatorii, pe care trebuie să le cuprindă actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, fără a se putea reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44.

Mai mult, potrivit art. 136¹ din Legea nr. 31/1990, „*acționarii trebuie să își exercite drepturile cu bună-credință, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale societății și ale celorlalți acționari*”.

Astfel, în cazul unui abuz de majoritate, acționarii minoritari pot promova acțiunea în anulare în temeiul art. 132 din Legea nr. 31/1990, prilej cu care instanța va verifica respectarea tuturor condițiilor în care s-a luat hotărârea respectivă. Consecința directă a admiterii de către instanțele de judecată a acțiunii este anularea hotărârii adunării generale a acționarilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. f²) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 128/62/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea cantităților de motorină aferente trimestrului I al anului 2012, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Văzând Referatul de aprobare nr. 126.838/67.923 din 19 iunie 2012 al Direcției generale buget finanțe și fonduri europene și al Direcției generale politici în sectorul vegetal, având în vedere prevederile art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2010 privind aprobarea acordării unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură, în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cantitățile de motorină aferente trimestrului I al anului 2012, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cantitatea totală de motorină prevăzută la art. 1 este de 44.674.111,076 litri, iar valoarea totală a ajutorului de stat aferent este de 56.672.233,47 lei.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 19 iunie 2012.
Nr. 134.

ANEXĂ

Cantitățile de motorină aferente trimestrului I al anului 2012, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Nr. crt.	Specificare	Cantități de motorină (litri)	Valoarea ajutorului de stat* (lei)
1.	Sectorul vegetal — total, din care: — trimestrul I 2012 — regularizare trimestrul IV 2011	37.203.274,081 37.185.880,081 17.394,00	47.194.845,68 47.173.972,88 20.872,80
2.	Sectorul zootehnic — total, din care: — trimestrul I 2012 — regularizare trimestrul IV 2011	7.470.836,995 7.469.326,385 1.510,610	9.477.387,79 9.475.575,06 1.812,73
3.	Sectorul îmbunătățiri funciare	—	—
	TOTAL:	44.674.111,076	56.672.233,47

*) Cuantumul ajutorului de stat, pentru anul 2012, acordat sub formă de rambursare este de 1,2686 lei/litru motorină.
Cuantumul ajutorului de stat, pentru anul 2011, acordat sub formă de rambursare este de 1,200 lei/litru motorină.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

